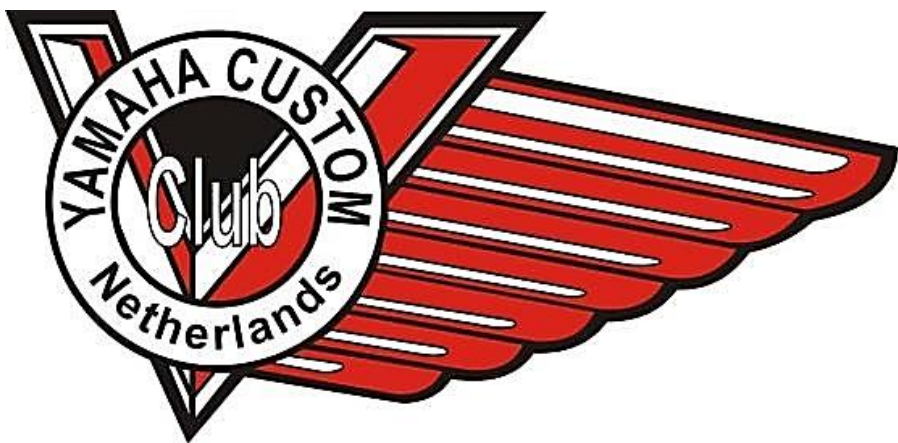

Yamaha Gen-Ryu (2005)

INHOUDSOPGAVE

Yamaha Gen-Ryu (2005) – Het had zo mooi kunnen zijn	3
Ha, weer een rit van de Road Rats!!	5
Twijfel?Twijfel!	6
Feit of fabel: motor rijden is een ziekte	8
Euro weekend Luxemburg (oktober 2019)	8
APK voor motoren nog lang niet in zicht	14
Motorrijden in de regen.....	14
BigTwin Expo Houten 2019	16
Duivelsbergrit 2020.....	17
65+-plusser moet nadenken over minder krachtiger motor	18
AGENDA 2020 YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS.....	20
Big Twin beurs in Houten	25
Wintertijdrit.....	30
Onze Rally's van 2019.....	32
Belangrijk bericht ledenadministratie	37
Organisatiestructuur YCCNL	38

Van het bestuur

Hallo Yamaha motorrijders!

Voor het eerst een jaarlijkse uitgave van het magazine voor het jaar 2019. Dit jaar hebben we succesvol het 25 jarig bestaan van VCN/VSCN en YCCNL gevierd, want het 25 jaren samen bijeenkomsten en ritten meemaken is wel bijzonder.

Om YCCNL verder te laten voortbestaan is er een bestuur nodig om alles in goede banen te Leiden. We zoeken nog steeds naar een goede secretaris, want Han is al 2 jaar ad-interim lid van het bestuur. We zien dan ook met verlangen uit om met de Algemene Ledenvergadering een of meer nieuwe bestuursleden te verwelkomen.

In dit magazine is een agenda voor het hele jaar opgenomen. Via de app "YCCNL on the road", de website www.yccnl.nl en Facebook worden de

bijeenkomsten, evenementen en ritten nogmaals onder de aandacht gebracht.

Het bestuur wenst allen gezellige feestdagen en een goed motorjaar 2020 toe.

We zien elkaar op de nieuwjaarsbijeenkomst op zondag 5 januari 2020 in Nieuwegein.

Namens het bestuur,

Hans van de Bosch

Voorzitter YCCNL

Yamaha Gen-Ryu (2005) – Het had zo mooi kunnen zijn

Mooi? Lelijk? Over smaak valt niet te twisten, maar dat doe je automatisch

toch na het zien van deze Gen-Ryu. Alle echte innovatie zit trouwens onder dat weelderige plastic.

Benzine slurpend

Als Yamaha in 2005 de Gen-Ryu voor het eerst toont op de Tokyo Motor Show valt vooral het design op. Het lijkt op een Cadillac die een manga-stripboek inreed en er gehalveerd uitkomt. Het ding voert je moeiteloos terug naar de dagen dat benzine slurpende met vleugels en chroom

uitgeruste V12's het Amerikaanse straatbeeld bepaalden. Deze motor is allesbehalve dat.

Elektro en benzine

De Gen-Ryu had juist een voorbeeld van zuinigheid kunnen zijn. In het aluminium frame huist namelijk niet alleen het blok van een YZF-R6, maar ook een elektromotor. De motor combineert het topvermogen van een 600cc vier-in-lijn met de trekkracht van een elektromotor. Het elektrische/brandstof duo moet gebroederlijk het gevoel van een literzware machine geven.

Bevreemdend

De enkelzijdige voorwielophanging lijkt rechtstreeks uit de toekomst te komen, maar kijk goed en je ziet plotseling een vertrouwd beeld. We kennen de voorkant van de GTS1000. Nog even en je mag dit prototype een bont allegaartje van ouwe Yamaha-meuk noemen. Naast het R6-blok en GTS1000 voorkant, komen die zijkooffers ook bekend voor. Alles bij elkaar opgeteld is het eindresultaat echter bevreemdend en fascinerend.

Noise canceling system

De elektronica is gedeeltelijk ingehaald door de tijd. Adaptieve cruise control was in 2005 nog sciencefiction, nu is het realiteit. Dat geldt ook voor bochtverlichting. Het noise canceling system dat het geluidsniveau achter de stroomlijnruit terug brengt, lijkt nog altijd ingevlogen uit de toekomst. Het geeft de mogelijkheid om gesproken bevelen te geven aan het navigatiesysteem. Spiegels ontbreken, de Gen-Ryu werkt met achteruitkijkcamera's.

Ruimteschip

Het weelderige – noem het desnoods buitenissige – lijnenspel maakt de tongen los, maar leidt wel af. Het gaat bij dit prototype niet om een kruising tussen een Cadillac en Vespa. Het gaat om de kruising tussen elektro en brandstof. Als

het om hybride-motoren gaat, zijn we in 2019 niets opgeschoten. Dit 'ruimteschip' had daarin verandering kunnen brengen.

Ha, weer een rit van de Road Rats!!

Altijd iets fijns om naar uit te kijken.

Bij het verzamelpunt langs de A9 waren al aardig wat motorrijders voor de rit op afgekomen. Nog allemaal een bakje koffie en we konden vertrekken. HELAAS!!! De bediening neemt de bestelling pas op na 11 uur!! Zeker iets nieuws want we hebben altijd koffie gehad voor 11 uur!!! En binnen aan de balie was het gigantisch druk, dan zou er veel tijd verloren gaan. Dus werd er besloten om te gaan rijden en we zien wel waar we koffie gaan drinken. Zo gezegd zo gedaan.

De rit was prachtig!!! Langs veel wegen binnendoor, achterlangs, dorpen, gehuchten en plaatsjes waar ik nog nooit van had gehoord, maar Nico weet ze te vinden!! En daar kwamen we bij een leuke stopplek (dachten we).

Motoren netjes geparkeerd op een openbare parkeerruimte, dijkje op lopen en oversteken naar het restaurantje. Genoeg tafeltjes vrij op het terras, heerlijk buiten want het was best warm. Maar door de bediening werden we verzocht het terras te verlaten, we waren niet welkom op het terras. Na het vragen waarom niet werden we nogmaals verzocht weg te gaan. Oké niet welkom dan gaan we naar een ander restaurant zoeken.

Aan de overkant zagen we nog een mogelijkheid om wat te drinken, dus allemaal terug naar de motoren. Een vrouwelijk personeelslid vond het blijkbaar nodig om ons na te lopen en nog wat grof commentaar te geven (ik had een foto van het bijna

lege terras gemaakt). Hier rustig op antwoorden werd beloond met mijn BAKKES te houden. Haha het woord bakkes bleef lang bij iedereen hangen!!! Heb het personeelslid vriendelijk verzocht terug naar haar werkplek te gaan i.p.v. onnodig grof woord gebruik te spuien!! (dit deed ze ook).

Op de parkeerplaats had Gerard wat moeite om zijn sleutel in het contact te krijgen!! Wat bleek Gerard en Linda hebben dezelfde motor!!! Dus jullie raden het al!!!

Dichtbij zagen we nog een mogelijkheid om wat te drinken, dus met de motoren op pad!! In dit restaurant zijn we met open armen ontvangen en vriendelijk bediend. Super service!!! Er werd de tijd genomen om wat te drinken en te eten.

Na deze stop nog vele weggetjes van noord naar zuid van west naar oost mogen genieten met de groep. En wat een pracht weer hadden we!! Op het start punt aangekomen hebben we nu gedag gezegd.

Bedankt Nico voor de mooie gezellige rit en bedankt mederijders voor het veilig rijden!!

Auteur: Ellie Prevost.

Twijfel?Twijfel!

Ons avontuur in de Himalaya ligt alweer zo ongeveer een jaar achter ons als ik dit schrijf nu eind augustus. Regelmatig denk ik er nog aan terug en bekijk ik de foto's en filmpjes die gemaakt werden. Wat was het een mooie trip en motorrij-uitdaging en dat met een leuk gezelschap zo bij elkaar. De Royal Enfields bullit 500cc hielden zich prima. De rit was zo'n 2.000 km en "die van mij" reed ik over de 40.000 km op de teller. Dus hij zal de rit, met vaak zware omstandigheden, zo'n 20 keer gemaakt hebben denk ik dan. Geen centje pijn en dat ondanks de reputatie van de Royal Enfield.

De herinnering sterkt mij nog steeds in de geachte ook de trip in het zuiden van India te willen maken.

Een gebied waar je "tegen" overstekende, in het wild, lopende olifanten aan kan rijden en tevens het gebied waar

Classic 500 Gun Grey

Classic 500 Stealth Black

tijgers in het wild nog voorkomen. Dit ook omdat ik de Himalaya rit niet met Nuno en Wendy heb kunnen maken. Nuno en ik hadden het e.e.a. samen bedacht. Extra zuur voor iedereen. Wellicht dat we gezamenlijk dan toch in het zuiden India en de Royal Enfield kunnen ervaren. In het zuiden komen de bergen niet tot het "zuurstof arme" hoogte, maar bieden voldoende mooie landschappen, dito uitzichten en uitdagingen op motorrijvlak. Ook off road komt dus in het programma voor, waarbij niet aan het rijden in het mulle zand gedacht moet worden (volgens mij). Veel cultuur valt er ook te ontdekken, mede vanwege de koloniale invloeden van Franse en Portugese overheersingen in het verleden. Terug naar de Royal Enfield; de nieuwere versie kent diverse uitvoeringen: Één ervan is de Desert Storm (zie de foto's). Het model is "Classic" genoemd, eigenlijk Royal Enfield Classic 500. Er zijn diverse uitvoeringen van; Classic Chrome, Classic 500 Army Battle Green, Classic 500 Black, Classic 500 Gun Grey (ook een mooie uitvoering vind ik), Classic 500 Redditch Red, Classic Squadron Blue en de eveneens erg mooie Classic 500 Stealth Black. De nieuwe RE's zijn met brandstofinjectie en ABS uitgevoerd. Niet gek al zeg ik het zelf.

In de Himalaya heb ik al eens geroepen dat als ik ooit weer eens een motor koop, dan wordt het een Royal Enfield. Het fun-gehalte was naar mijn smaak erg hoog. Natuurlijk is het geen Yamaha en heeft ie maar 27,2 pk en een koppel van 41,3 Nm, maar weet dat deze motoren daarmee uitermate geschikt waren om ons ermee naar ruim 5.000 meter te brengen over zo af en toe zeer slechte wegen. Daar waar het kon trok ik het gas open en haalde ik zelfs de 100+ km per uur. Let wel, de top zal dan maar tegen de 130 km per uur zijn, maar die ene cilinder van 500cc is wel zo'n genot om te horen werken . . . Een andere manier van motorrijden en genieten. Het verbruik ligt op ongeveer 1:28. Tja, dan komt toch de twijfel wel of niet weer op een motor stappen? Eerst maar eens, wellicht in het voorjaar, een Royal Enfield Classic 500 huren. Sinds kort kan dat gelukkig. Wellicht een extended weekendje tijdens de SOS of zo. Ook een proefrit bij een dealer regelen. Het is immers bekend dat wijn op vakantie heerlijk is, maar diezelfde wijn in Nederland heel anders smaakt .

Fijne feestdagen,

Auteur: Ton van de Coevering

Feit of fabel: motor rijden is een ziekte

Motorrijders vertellen soms bloedserieus dat ze besmet zijn met de ziekte die motor rijden heet. Is motorrijden echt een ziekte?

Ziekte van Kawasaki

Natuurlijk is motor rijden geen ziekte. Bij ziekte denk je aan nare dingen, aan ziekenhuizen, bloed, hoesten en koorts. Toch bestaat er wel zoiets als de Ziekte van Kawasaki. De zeldzame immuunziekte maakt je niet groen – eerder rood – maar ook dan is het nog vervelend genoeg.

De Suzuki-fruitvlieg bedreigt niemands gezondheid, maar fruittelers zijn als de dood voor het beestje. De vlieg legt zijn eitjes in gezonde vruchten. Het gevolg laat zich raden: de oogst gaat naar de knoppen.

Engelse ziekte

Sommige motorrijders van het oude stempel met een hartsgrondige afkeer van Japan plakken nog wel eens een sticker op hun tweewieler met de tekst: ‘Mooi geen Japanner.’ Laten we het als de Engelse ziekte bestempelen, een ziekelijke afkeer van Japans spul. Een wegwijnende Britse motorindustrie in combinatie met een opkomende Japanse motorbranche ligt ten grondslag aan deze ‘ziekte’. In het echte leven is de Engelse ziekte een gevolg van te weinig vitamine D en het levert kromme benen op.

HD virus

Onder Harley-rijders hoor je nog wel eens dat ze zijn besmet met het Harley-virus. Onzin, dat bestaat niet: een fabel dus. Een HD-virus bestaat al helemaal niet. Gelukkig maar want Huntington Disease (HD) kenmerkt zich door motorische en psychiatrische stoornissen en dementie.

Bron: MotorNL

Euro weekend Luxemburg (oktober 2019)

Als afsluiting van het seizoen organiseren ze bij de High Chapparral al jaren een euro-weekend. Dat wil dan (tegenwoordig) zeggen dat de drankjes €1,00 per stuk zijn en voor de rest van de kosten is er dan een arrangement. Dat omvat dan de verblijfskosten, 2 x ontbijt en 2 x diner.

Ook dit jaar waren we van plan met zijn vieren daar heen te gaan, maar ja, er kan wat tussen komen en dus gingen we met zijn tweeën. En gezien de weersomstandigheden per auto(tje). We vertrokken vrijdag in de regen, onderweg was het af en toe droog. Zaterdag zou het droog blijven en zondag verwachtte men weer regen. Dat laatste is helemaal uitgekomen. Ook toen pas realiseerden we ons dat de keuze voor de auto een juiste was geweest. De heenreis verliep voorspoedig. Bij het benzinestation het Haasje, van ouds een bekend verzamelpunt, hebben we een broodje

gescoord. Tanken hoefde niet, want de C1 kan met heel weinig brandstof toe en er zat genoeg in om naar Luxemburg te karren. We kwamen daar aan om en nabij 4 uur. De hut was van tevoren gereserveerd, dus gewapend met de sleutel gingen we daar naar toe. Spullen er in en daarna weer terug naar de "saloon". Daar was het al gezellig druk. Emiel was er ook en aangezien we die al kennen sinds 1998 was er genoeg om over bij te praten. Het terras was gezien het weer redelijk afgeschermd en daar was het dan ook nog net uit te houden. Toen het tijd was voor het diner werd gevraagd wat we wilden. Je kon kiezen uit schnitzel, steak (biefstuk) of spareribs. We hadden al wat schotels voorbij zien komen en kozen voor de steak. Het was wat Ollie B. Bommel zou omschrijven als "een eenvoudige doch voedzame maaltijd" en het smaakte prima. Niemand ging met honger van tafel en het vlees was van prima kwaliteit en goed bereid. Na het

diner gewoontegetrouw een “lekkere koffie”, dat is net zoiets als Irish coffee maar dan niet met whisky maar met amaretto. Slagroom erop, lekker langzaam door een rietje, heerlijk. Daarna vonden we een plaatsje binnen want het koelde toch wel erg af. De avond bleef druk en er werden spullen binnengedragen voor een band. Het bier (en andere drankjes) vloaide rijkelijk. Die band was trouwens best goed, in de eerste plaats omdat het niet alles overstemmend hard was, maar ook de nummers waren gevarieerd en met smaak gekozen. Ze speelden niet de hele

avond vol, maar zo af en toe een serie nummers en dan even pauze. Ze hielden ook bijtijds op maar lieten de spullen staan; zaterdagavond zou er nog meer volgen. Toen we na twaalfen de hut eens gingen opzoeken bleek het te miezeren. Nou ja, het is maar een klein stukje. Die hut zelf was redelijk nieuw. Ze hadden het frame van een grote stacaravan genomen en daar twee cabines op gebouwd elk ter grootte van de helft van het frame. Er was plaats voor 4 bedden, waarvan we er natuurlijk maar 2 gebruikten. De rest lag in de kortste keren vol met de bagage bij gebrek aan een kast. De bedden waren voorzien van een matras met kussen, dus aan de meegebrachte slaapzakken hadden we genoeg. Toiletten waren er vlak in de buurt. Aan het plafond hing een bewegingssensor. Als je recht overeind ging zitten reageerde die met het aanzetten van de buitenverlichting op een laag pitje. Dat is mooi, kun je meteen een beetje zien wat je aan het doen bent. Als je dan de deur opendoet voor een gang naar het toilet gaat de buitenlamp op volle sterkte branden. Luxe hoor. Als je terugkomt weer, maar dan omgekeerd.

De wand naar de buurhut was wel dun, maar ach, je kunt ze horen praten, maar

verstaan wat ze zeggen ging net niet.

Zachtjes snurken dus!

De volgende morgen miezerde het aanvankelijk nog, maar al gauw werd het droog. Het liep al tegen negenen, dus tijd voor het ontbijt. Koffie en thee was gratis en je kon kiezen uit diverse soorten uitsmijters of een tosti. De meesten kozen voor de uitsmijter en daar kon je best een tijdje op vooruit. Het plan was om de stad Trier weer eens te bezoeken. In het verleden deden we dat op de motor en dan reden we stevast eerst naar de twee motorzaken die daar tegenover elkaar gevestigd zijn. Aan de ene kant Louis en aan de andere kant de Polo. Bij aankomst zag het er allemaal vrij troosteloos uit. In mijn herinnering waren het grote zaken met veel parkeerplaats, nu was het een grote bouwput. Ze waren bezig met de weg, in de buurt staande panden waren of werden gesloopt en we konden pas een stuk verderop parkeren. Eerst gingen we bij Louis naar binnen. Tsja, het was ongetwijfeld dezelfde zaak als jaren geleden, maar onlangs is er eentje geopend in Tilburg en die is een slag groter. Zo zie je maar hoe je geheugen je

kan beduvelen, of is dat alleen met mijn geheugen? De Polo was zo mogelijk nog kleiner, dus al met al waren we daar snel uitgekeken. Terug naar de auto en op zoek naar het Centrum. De Porta Negra (de zwarte poort) is een bekend bouwwerk in het centrum dus daar gingen we op af. Die poort heet zo omdat hij in de loop der eeuwen zwart is geworden van de luchtvervuiling. En waarschijnlijk maken ze hem niet meer schoon omdat dan de naam niet meer klopt. De auto hadden we voor het gemak in een parkeergarage gereden en dat was maar goed ook; langs de straat was

nergens meer een plekje te vinden. Het was druk en er was markt. Op zich wel gezellig. Han had wel trek in een tosti. Er waren terrassen genoeg en eettentjes te over, maar als je kaart bekijkt kom je al gauw tot de conclusie dat men daar gewend is twee keer per dag warm te eten. Dat was even geen optie gezien het stevige ontbijt en het rijk voorziene diner wat nog zou komen. Het werd dus een broodje braadworst, ook lekker. We hebben nog wat fotootjes gemaakt van mooie pandjes en zo en om een uur of drie gingen we weer op zoek naar de

auto. Er moest €1,80 worden afgeregend. Kijk, daar kunnen ze in Nederland nog wat van leren! De weg naar de camping was een heel avontuur, want ik gebruikte Sygic als wegwijzer en Han hanteerde Google Maps. Die twee systemen waren het in den beginne redelijk eens, maar tegen het eind kregen ze ruzie. De een wilde naar links en de ander naar rechts. We besloten uiteindelijk Google Maps te volgen en daartussendoor bleef Sygic dwars andere aanwijzingen roepen. Pas op de laatste honderden meters werden ze het weer eens. Gelukkig.

We hadden er dorst van gekregen. We zaten net aan ons eerste drankje toen Emiel weer tevoorschijn kwam. Hij had tekeningen en foto's van wat hij van plan was te gaan verbouwen. Samen met een architect waren die tekeningen gemaakt. Op beide gebouwen zou dan een verdieping worden gezet met kamers voor de verhuur. Hij maakte zich echter zorgen over de oude muren die dit allemaal moesten dragen. Die waren dan weliswaar 80 cm dik, maar ze waren gebouwd met "gevonden stenen" zoals men dat noemde. Met cement waren die aan elkaar geplakt. We nemen aan dat een architect wel weet wat hij doet, maar het leek wel een giga-investering. Ze zien dus wel toekomst in die plek en dat verbaast ons niks. Het wordt ieder jaar drukker en niet alleen met motorrijders, ook de dorpsgemeenschap komt regelmatig op de gezelligheid af.

Het diner hebben we maar binnen gegeten; buiten werd het ons te koud. Na weer een “lekkere koffie” ging er bij mij nog een biertje in en toen vond ik het wel genoeg. Het was dan nog wel vroeg in de avond, maar zondag moesten we weer een eind tuffen en daar wilde ik uitgerust aan beginnen. De volgende morgen waren we dan ook na een lekker lang nachtje redelijk vroeg uit de veren. Voordat we gingen ontbijten hadden we de bagage al opgeruimd en in de auto gelegd.

Op naar het ontbijt. Daar hebben we de sleutel ingeleverd en de uitsmijter verzwolgen. Nog even een bakje koffie en toen waren we klaar voor vertrek.

Het regende intussen en dat zou niet meer ophouden. Voordat we Luxemburg uit reden nog even tanken voor de terugreis. Een liter euro 98 kostte hier €1,2860! Kom daar eens om in Nederland! Zo is tanken een keer leuk. Ik rekende ook nog even uit wat tijdens dit weekend mijn verbruik was geweest en dat bleek 1 op 22,4 te zijn. Geweldig toch? Tussen twee uur en

halfdrie waren we weer in Rijn. Nog even een kop thee en koffie en toen ging Han in zijn eigen auto verder naar Haarlem. Ik ruimde mijn spullen op en dook in bad. Het was een gezellig weekend. De High Chapparral is altijd een prettig verblijf. Dit was voor dit jaar de laatste keer, maar volgend jaar lukt het vast wel weer een paar keer.

Auteur: Ton Trommelen

APK voor motoren nog lang niet in zicht

Minister van Infrastructuur en Waterstaat, Cora van Nieuwenhuizen, is er duidelijk over: van een concreet wetsvoorstel voor een verplichte APK voor motorfietsen in heel Europa is nog niets bekend. En daarmee is ook dit gerucht wederom ontkracht, zo tekende Hugo Pinksterboer van de Motorrijders Actie Groep

(MAG) op. Hugo sprak de minister voor een uitgebreid interview in Mag-a-zine, het tijdschrift van de MAG, en besprak met ons alvast de APK-kwestie. Hugo: “Dat APK-

verhaal steekt eens in de zoveel jaar weer de kop op, ook binnen Europa, maar de Minister vertelde dat haar nog niets bekend is. Zeg nooit nooit, maar voorlopig lijkt het erop dat eerst het oerwoud aan verschillende regelgeving als het gaat om motorrijden binnen Europa eens flink op de schop moet. Dan moet je denken aan kleding-eisen, rijden met een 125 cc motor met je autorijbewijs, etcetera. Een Europees geregelde APK is nog een ver-van-ons-bed-show, aldus de Minister”.

De discussie over APK voor motorfietsen is overigens niet nieuw: al jaren bakkeleien de motorbranche (vóór) en belangenorganisaties (tegen) over het nut van een APK voor motorfietsen. De branche zegt dat de verkeersveiligheid ermee gebaat is, de belangenorganisaties vinden dat motorrijders prima zelf kunnen zorgen voor een veilige motorfiets en denken dat het grootste voordeel vooral te vinden zal zijn in de portemonnee van fabrikant en dealer.

Bron: MotorNL Nieuwsbrief

Motorrijden in de regen

Eigenlijk is er ook helemaal niets aan. Zeker als je van het weerbericht laat afhangen of je wel of niet de motor pakt, kan het onwennig zijn. Toch ontkom je er soms niet aan. Met de juiste voorbereiding, geschikte kleding en onderstaande rijtips is het best te overzien.

- Probeer putdeksels, lasnaden en belijning te vermijden, of het contact zo kort mogelijk te houden;
- Houd rekening met extra gladheid bij regen na een lange periode van droogte;
- Zit relaxed op de motor, zonder hard in de handvatten te knijpen en met de armen licht gebogen;
- Draag goede regenkleding of waterdichte kleding zodat je droog blijft;
- Zorg voor goede zichtbaarheid, draag een opvallende kleur – zoals fluorgeel;
- Zorg voor goed zicht met een schoon vizier, bij voorkeur voorzien van een Pinlock lens.

Je begeven op glad asfalt

Zelden is asfalt van zichzelf glad. Veelal wordt het veroorzaakt met afwijkingen en oneffenheden. Denk bijvoorbeeld aan lasnaden in het asfalt uit herstelwerkzaamheden, putdeksels en belijning. Als je er geen vreemde capriolen voor uit hoeft te halen, is het devies om deze plekken te ontwijken óf het contactmoment zo kort mogelijk te houden.

Regen na een lange periode van droogte

Beginnt het na een lange tijd van droogte ineens weer flink te regenen dan is het opletten geblazen. Oliesporen en ander vuil dat zich in het asfalt heeft opgehoopt wordt door regen soms aan het oppervlak gebracht. Dit kun je vaak herkennen door een witte schuimlaag die bijvoorbeeld in de sporen van wielen ontstaan.

Zit relaxed op de motor en maak geen onverwachte bewegingen

Zoals het in droge omstandigheden geldt, gaat het voor motorrijden in de regen nog wel meer op. Zorg ervoor dat je relaxed op de motor zit. Knijp niet te hard in je handvatten en zorg ervoor dat je boven- en onderarmen niet volledig gestrekt staan. Hierdoor kun je makkelijker anticiperen en zal je minder abrupt handelen. Zeker in extreem natte omstandigheden loont het om geen onverwachte bewegingen te maken. Zo is het credo ook bij remmen en accelereren; doe het zo geleidelijk mogelijk. In een dergelijke situatie is het ook verstandig om in bochten te voorkomen dat je op de motor afremt of dat de motor je door de bocht 'trekt'.

Regenkleding of waterdichte motorkleding

Zoals kleding de man maakt, maakt goed waterdichte kleding de motorrijder. Het voorkomt dat je kou vat en tegelijkertijd dat jij geconcentreerder in het rond rijdt. Natuurlijk heb je verschillende gradaties van waterdichtheid en is het mede afhankelijk van hoe vaak je in de regen rijdt, wat hierin het best aansluit. Naast goed waterdichte kleding kun je voor de noodsituaties ook regenkleding gebruiken die je over je motorkleding aantrekt.

Wees zichtbaar

Regen vermindert het zicht. Voor jou en dus ook voor andere weggebruikers. Zeker wanneer je volledig als “Men in Black” in het zadel stapt laat dat bij hevige regen wat te wensen over op het gebied van zichtbaarheid. In zo’n geval kun je het beste een reflectiehesje dragen, of als je kleding van zichzelf niet waterdicht is, een fluorgeel regenpak.

Zorg voor goed zicht

Goed zicht heb je grotendeels zelf in de hand. Zorg ervoor dat het vizier van je helm schoon is en bij voorkeur krasvrij. Regendruppels hebben anders de neiging om ‘vast te plakken’ waardoor het zicht je ernstig ontnomen wordt. Koplampen en straatverlichting doen naar nog eens een factor 10 bovenop. Rijd je meestal met een donkergetint of spiegel vizier? Dan is het raadzaam om hem vooraf even te verwisselen voor een transparant exemplaar. Om te voorkomen dat druppels op het vizier blijven liggen, kun je het eventueel insprayen met bijvoorbeeld een motor was, dit zorgt voor een glad oppervlak waardoor druppels er zo van afglijden. In regenachtige omstandigheden wil het vizier een stuk sneller beslaan. In deze situaties biedt een Pinlock lens uitkomst. Zorg er eveneens voor dat je niet al je ventilatie gesloten helpt, en zet eventueel het vizier op een kiertje.

Bron: Blog MKC

BigTwin Expo Houten 2019

Gelukkig kon ik de bus van Huub lenen om op donderdag 31 oktober alle stand spullen naar Houten te vervoeren. De stand was 3x3,5 m zodat het frame om de grote foto (3m hoog en 5m breed) aangepast moest worden door 2 koppelstukken en 4x 1,75m buizen te kopen. De rest was van een vorige carnavalsactie nog aanwezig. Het zou allemaal in mijn auto passen maar ook het opengewerkte Virago motorblok moest nog mee. Vandaar dat

ik de bus nodig had. De reis verliep voorspoedig en om 11:00 uur was ik op de stand. Bij aanmelding kreeg ik 2 polsbandjes cadeau en een parkeerkaart. Naar binnen gereden en alles uitgeladen behalve de motor. Maar daar kwam Jaap al aan en met zijn tweeën lukte dat prima. Het wachten was op Ton die met zijn Bolt toch maar weer de rit naar Houten gewaagd had omdat het droog was. Zondag was ik om 10:00 uur present en kwamen Luc, Willy en Ton er ook al aan. Tijdens de beurs was er voldoende voorraad koffie, thee, fris en koekjes aanwezig. Voor zowel de Bolt en de opengewerkte motor was belangstelling en misschien komen er 1 of 2 leden bij.

Het was een gezellige en vrolijke beurs met veel verbouwde motoren, rommel stands en officiële stands van Harley Davidson, Triumph, Royal Enfield, Indian, enz. Om 17:00 uur was het demonteren en inpakken, maar wegwezen was moeilijker door de gebruikelijke chaos van auto's en bussen die tegelijk naar binnen wilden. Bovendien regende het en moest onze Rainman zijn naam eer aan doen om nat thuis te komen.

De thuisreis ging zonder problemen en we konden terugkijken op een geslaagde beurs. Dank aan allen die hebben meegewerkt.

Auteur: Hans van den Bosch

Duivelsbergrit 2020

Dit is de tweede keer dat ik de Duivelsbergrit organiseer voor de Wolven. Op Zondag 7 juni 2020 om 11:00 uur gaan we van start bij de Heksendans in Berg en Dal.. Een gedeelte van de route gaat door Duitsland waar het verboden is te blokken.

De route zal hierop aangepast worden zodat we daar niet in de problemen komen.

Voor een lunchplek wordt gezorgd. We eindigen ook weer op de Heksendans. Verdere mededelingen gaan via "YCCNL on the road" app.

Tot ziens op de Heksendans.

Auteur: Leader of the pack (Hans van den Bosch)

65+-plusser moet nadenken over minder krachtiger motor

Het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid VIAS doet een opmerkelijke aanbeveling aan oudere motorrijders: 'Kies een motorfiets die bij fysieke mogelijkheden past.' Vrij vertaald: koop iets kleiner dat makkelijk te menen is. Het instituut geeft het advies omdat sinds 2009 het aantal bejaarde slachtoffers met een motorfiets met 168% is toegenomen. Volgens het VIAS komt dat omdat 65-plussers na hun pensioen meer tijd hebben om kilometers te maken.

Ernstiger gevolgen

Per miljoen inwoners overlijden in België 53 mensen in het verkeer. Bij senioren zijn dat er 79. Het grotere risico is vooral te wijten aan hun verhoogde kwetsbaarheid. Bij oudere mensen breken de botten gemakkelijker en verwondingen genezen moeilijker. Een zelfde impact als bij een jonger persoon heeft ernstiger gevolgen. Sinds 2009 is het percentage dodelijke verkeersslachtoffers onder ouderen gestegen van 19% naar 28%. Het advies klinkt dus plausibel, maar het lijkt weinig twijfel dat niet iedere motorrijder op leeftijd er oren naar heeft.

Geen druppel drank

Het VIAS heeft motorrijders wel vaker ongevraagd voorzien van adviezen. Vorig jaar pleitte het er nog voor dat motorrijders geen druppel mochten drinken in het verkeer. Op zich plausibel nadat het aantal ongevallen met motorrijders onder invloed licht steeg. In 2017 had 6,6 procent van de motorrijders die bij een ongeval betrokken raakten te veel op. Bij automobilisten was dat 10,7%, bij bestelwagens 9,9% en bromfietsen 8,9%. Motorrijders doen het dus relatief goed en daarom pleitten belangenverenigingen voor een algemeen verbod op alcohol in het verkeer in plaats van alleen voor motorrijders.

Bron: MotorNL

S.O.S. 2020

Vrijdag 24 april – zondag 26 april 2020

Locatie: De strandwal, St. Jacobsgroep, Scouting
Adres: Verlengde Roemersdijk 4, 1921 CR Akersloot

- Bij inschrijving voor 2 april 60 euro, aan de poort 65 euro.
 - Er zijn 30 slaapplekken verdeeld over 3 zaaltjes.
 - (Binnenslapen kost 5 euro extra, zelf luchtbed en slaapzak meenemen.)
- Geef je op via de website www.yccnl.nl

Vrijdag een live band, ride-out op zaterdag en goed eten alle dagen.
Gratis 24 uur koffie en thee

AGENDA 2020 YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS

JANUARI T/M JUNI

JANUARI

5 Nieuwjaarsreceptie

Tijd: 11:00 uur tot 14:00 uur

Adres: La Casa, Hoornseschans 101, 3432TK Nieuwegein

17-19 Dé Noordelijke Motorbeurs (25e editie)

Adres: Expo Assen, De Haar 11, 9405TE Assen

(gelegen aan de snelweg A28, afslag 31a)

26 Regiocafé Road Rats

Tijd: 13.00 uur

Locatie: Manege Bleijenberg

Adres: 's Gravenlandseweg 3, 1381HH Weesp

Controleer op WhatsApp 'Yccnl on the road' voor nadere informatie betreffende georganiseerde ride-outs.

FEBRUARI

23 Regiocafé Road Rats

Tijdstip: 13:00 uur

Locatie: Manege Bleijenberg

Adres: 's Gravenlandseweg 3, 1381HH Weesp

Controleer op WhatsApp 'Yccnl on the road' en de nieuwsbrieven voor nadere informatie betreffende georganiseerde ride-outs.

20-23 Motorbeurs Utrecht

Adres: Jaarbeursplein 6, 3521AL Utrecht

ALGEMENE OPENINGSTIJDEN:

Donderdag 20 februari: 10:00 - 21:00 uur

Vrijdag 21 februari: 10:00 - 21:00 uur

Zaterdag 22 februari: 10:00 - 18:00 uur

Zondag 23 februari: 10:00 - 18:00 uur

Prijzen:

Dagtickets: € 14,00 Avondtickets: € 11,00 (vanaf 16:00 uur)

MAART

22 Road Rats Startrit van het seizoen

Voorrijder: Jeroen de Opperrat

Verzamelen: 10:30 uur Vertrek tourrit: 11:00 uur

Verzamelpunt: Manege Bleijenberg

Adres: 's Gravenlandseweg3, 1381HH Weesp

APRIL

5 Algemene leden vergadering (ALV)

Tijd: 11:00 uur tot 14:00 uur

Locatie: Door wijziging openingstijden La Casa nog nader te bepalen.

24-26 SOS rally 2020 (Start Of Season)

Locatie: De Strandwal, St. Jacobsgroep Scouting

Adres: Verlengde Roemersdijk 4, 1921CR Akersloot

Inschrijving vooraf is gewenst.

Bij inschrijving vóór 2 april bedraagt de toegangsprijs € 60,00.

Toegangsprijs aan de poort: € 65,00

30 binnen slaappleatsen beschikbaar. Extra kosten: € 5,00 pp

Zelf luchtbed en slaapzak meenemen.

24-26 Centre 6 NORTHSTARS (JUMP START 2020)

Locatie: Gokborne Parkside Social & CommunityCentre

Adres: Rivington Avenue, Golborne WA3 3HG

Toegangsprijs: £10,00

Kamperen mogelijk. Meer info op www.c6-northstars.co.uk

26 Regiocafé Road Rats

In verband met de SOS rally 2020 is er GEEN regiocafé.

MEI

8-10 YCC BELGIUM RALLY 2020

Adres: Ruige Heide, Putsebaan251, 2040 Belgium

Inschrijving vooraf is gewenst op www.yccb.be.

Echte biker sfeer op Vlaamse velden

Binnen slaappleatsen bij vroegtijdige boeking beschikbaar

22-25 LOST RIDERS CENTER 9 (Steam' Ahead Rally)

Locatie: Venue-Matlock Rugby Club

Adres: Cromford, Derbyshire, DE4 3RQ

Toegangsprijs: £ 20,00

Zaterdag 23 mei: thema "Steam Punk"

Meer info op: www.lostriders.co.uk

24 Regiocafé Road Rats

Tijdstip: 13:00 uur

Locatie: Manege Bleijenberg

Adres: 's Gravenlandseweg 3, 1381HH Weesp

Controleer de WhatsApp 'Yccnl on the road' en nieuwsbrieven voor nadere informatie betreffende georganiseerde ride-outs.

JUNI

12-14 Internationale YCC Europa Rally te Finland

Gastheer: Yamaha Custom Club Finland

Locatie: Kristalliranta

Adres: Säkyläntie 275, 27800 Säkylä, Finland

Afstand Amsterdam- Säkylä, Finland: 1800 km

Toegangsprijs: €70,00 voor het gehele weekend

Prijs accommodatie: Tent € 20,00 (2 pers) voor het hele weekend

Prijslijst overige accommodaties:

Price list on SUMMER (June to August)

Price list is not valid in midsummerfest or Finnish holidays

Cottages name	Amount of beds	Weekday night	Weekend night	Weekend (fri-sun)	One week (7days)	Amount of cottages	
Family cottage	4	115€	135€	260€	525€	10	
Big family cottage	4+2	125€	150€	290€	600€	2	
Big cottage 13	4+2	168€	189€	360€	650€	1	
Wilderness cottage	5+2	168€	189€	360€	650€	1	
Villa	8+2	245€	260€	520€	995€	4	
Simple cottage	4	60€	85€	150€	350€	10	
Motel room	2	75€	95€	150€	350€	2	

Informatie: <http://yccf.fi/2020>

28 Regiocafé Road Rats

Tijdstip: 13:00 uur

Locatie: Manege Bleijenberg

Adres: 's Gravenlandseweg3, 1381HH Weesp

Controleer de WhatsApp 'Yccnl on the road' en nieuwsbrieven voor nadere informatie betreffende georganiseerde ride-outs.

Wil je iets in de agenda opgenomen hebben? Laat het ons en dus ook de leden weten!

Stuur de gegevens en datum van het in de agenda op te nemen evenement naar: yccnl.secretaris@gmail.com. Deze zorgt er dan voor dat het evenement opgenomen wordt in de agenda.

Controleer voor de laatste wijzigingen in de agenda altijd even de Agenda op onze website www.yccnl.nl.

Kijk ook eens op het forum op onze site of volg ons op facebook.

Wil je opgenomen worden in onze WhatsApp-groep "Yccnl on the road" neem dan contact op met de vicevoorzitter via het email adres: yccnl.vice@gmail.com.

ONZE SPONSORS IN 2019

TERMAAT MOTOREN, HERTOOGSTRAAT 70, NIJMEGEN CENTRUM

MOTOZOOM AMSTERDAM, SAVANNAHWEG 43, AMSTERDAM

AXEL's BIKE SHOP, PASCALSTRAAT 8, HEERHUGOWAARD

PROMO TRADE, APOLLOWEG 34, LELYSTAD

**BEDANKT
SPONSORS!!**

VSOC CENTRE 6 NORTHSTARS

PRESENT

JUMPSTART 2020

24TH - 26TH APRIL 2020 AT
GOLBORNE PARKSIDE SOCIAL & COMMUNITY CLUB
RIVINGTON AVENUE, GOLBORNE, WA3 3HG

CAMPING AVAILABLE
CARAVANS & MOTORHOMES STRICTLY BY PRIOR ARRANGEMENT
DUE TO RESTRICTED SPACE

TICKETS ONLY £10

GREAT FOOD AND SNACKS SHOWERS FOR A SMALL CHARGE
BAND FRIDAY NIGHT DJ SATURDAY NIGHT

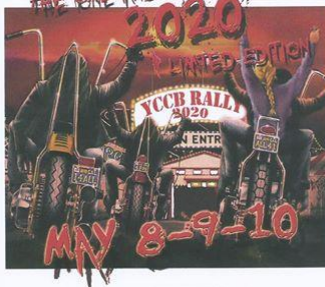
CONTACT JO ALDAM ON 07525-904975
OR SEND SAE TO-

8 STANMOOR DRIVE, ASPULL WIGAN, WN2 1YW
CHEQUES PAYABLE TO 'VSOC CENTRE 6'
PLEASE ENSURE TO INCLUDE YOUR
CENTRE DETAILS & MEMBERSHIP NUMBER

VISIT OUR WEB SITE FOR LATEST INFORMATION
<https://www.c6-northstars.co.uk>

YCC BELGIUM RALLY 2020

THE ONE AND ONLY

Ruige Hilde, Putsebaan 251, 2040 Zandvliet Belgium
TRUE BIKER SPIRIT ON FLANDERS FIELDS

- Sleep on Flanders Fields
- Ride-out Through The Low Countries
- Drink the Best Beer Worldwide
- Have Fun
- Live Music on Friday and Saturday

Pre-registration on website is requested !
Visit: www.yccb.be

Steamin' Ahead Rally

Lost riders Center 9
Friday 22nd - Mon 25th May 2020

at
Matlock RFC
Cromford
Derbyshire
DE4 3RQ

Caravans &
Camper Vans
- pre-book only

FOOD
BANDS & DISCO
FREE TEA & COFFEE
24 HR SHOWERS
LADIES & GENTS
RAFFLE & BEST BIKE

- ☐ Pre-book - £20 ☐ Associate - £23 ☐ OTG - £25 ☐ Associate - £28
☐ Thurs after 4pm - £5 EXTRA
Lost riders Center 9 "Sat - Steam Punk Theme"

WE INVITE YOU TO THE INTERNATIONAL RALLY IN FINLAND

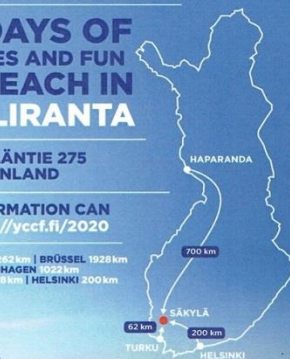
KRISTALLIRANTA, SÄKYLÄ 12.-14.6.2020

THREE DAYS OF
FRIENDS, BIKES AND FUN
BY THE BEACH IN
KRISTALLIRANTA

LOCATION: SÄKYLÄNTIE 275
27800 SÄKYLÄ, FINLAND

ADDITIONAL INFORMATION CAN
BE FOUND AT <http://yccf.fi/2020>

MADRID 1149km | LONDON 1162km | BRUSSELS 1128km
AMSTERDAM 1101km | KOPENHAGEN 1123km
OSLO 798km | STOCKHOLM 378km | HELSINKI 200km

Big Twin beurs in Houten

We waren blijkbaar uitgenodigd. De stand op zich kostte ons niks en de toegang (bandjes voor de standhouders) waren alleszins redelijk geprijsd. Die HD-jongens zoeken al een tijdje toenadering tot motorrijders met vergelijkbare typen motoren. Ik herinner me een bezoekje van de redactie van hun blad aan een regio-bijeenkomst bij de 'Wolves' een paar jaar geleden. Ze willen meer lezers en derhalve een (beetje) loskomen van het

pure HD-gebeuren. Dat denk ik tenminste. Maakt niet uit. Als de prijzen op de Utrechtse motorbeurs in februari de pan uit rijzen is dit

toch een leuk alternatief. En dan denk je misschien 'kun je daar nou ledenwerven?' en dan is het antwoord: dat kan best!

Donderdag was beschikbaar voor de opbouw van de stand. Ons was een plekje toebedeeld van 3,5 bij 3,5 meter. Om daar twee motoren neer te zetten was een beetje veel van het goede. Eentje was genoeg. Men had mij gevraagd daarvoor mijn Bolt ter beschikking te stellen. Nou is op de motor daarnaartoe rijden niet zo'n punt, maar dan moet ik ook weer naar huis. En aan het eind van de beurs dus eerst per trein naar Houten en per motor weer terug. En je weet niet van tevoren hoe het weer is. Er is ook nog een tijdje overwogen om een trailer ergens te lenen, maar dan moest er iemand met een trekhaak ook nog twee keer beschikbaar zijn. Die bereidheid was er wel, maar dat vond ik dan weer overdreven. Ik reed hem dus zelf heen en weer en neem de NS op de koop toe.

Om een uur of twee kwam ik daar aanrijden. Het was achterlijk druk op die A27 zodat ik er best lang over heb gedaan. Wat stelde het nou helemaal voor, 62 kilometer! Duurde toch ruim een uur. De stand was op een hoek, dus aan twee kanten open. De wanden waren al 'bekleed' met vlaggen en foto's en er stond het hoognodige. Tafeltje, 4 stoelen, koffieapparaat, waterkoker en alles

wat daarbij hoort aan snoeren, lampen, weggeefdingetjes, een paar magazines ter inzage en het opengewerkte motorblok dat het altijd goed doet. Door het parkeren van de Bolt was er weer een kant dichtgezet. Nou de rest kwam dan morgen wel; Hans, Jaap en ik zijn toen opgestapt en weer huiswaarts gegaan. Jaap bracht me nog even naar het station, dat scheelt een half uur lopen, en toen ik het perron opliep kon ik mijn trein nog net in de verte zien vertrekken. Goed, half uurtje pauze dus. De volgende trein bracht me best snel naar Den Bosch, maar

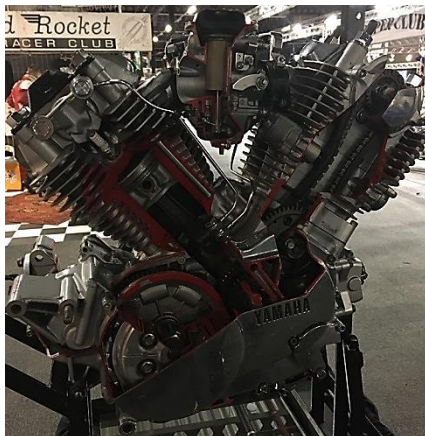
daar moest ik overstappen gedurende 23 minuten. Dat schiet lekker op. Toen ging de trein verder richting Tilburg, maar die zou niet in Rijen stoppen, dus in Tilburg er weer uit en wachten op de volgende sprinter. Nou, dat stukje van Tilburg naar Rijen is bijna niks, maar toen nog van het station naar huis en alles bij elkaar was ik dus van halfdrie tot vijf minuten voor vijf onderweg! Nou was ik al geen fan van openbaar vervoer, maar dat is er ook niet beter op geworden. Wel heb ik desondanks een ov-kaart besteld, want ja, dit soort situaties kan weleens vaker voorkomen.

Vrijdagmorgen was ik bijtijds per auto op weg naar Houten. Ik reed de A27 nog niet op of ik zag al bordjes flikkeren nam 70 km per uur en na de kruising met de A59 werd dat al 50 km. Dat is zo gebleven tot een stukje voor afslag naar Houten. Dat duurde dus een uur en drie kwartier. Dat moet in een uurtje

kunnen maar ja, altijd nog sneller dan de trein ☺. Toch was ik er nog voor twaalfen. Jaap was er nog niet, ook last van drukte en omleidingen, dus ik zette alvast de meegenomen tafel op. Op het andere tafeltje kwam het scherm waar foto's (bekend), maar de filmpjes van de trip naar de Himalaya was te zien. Die heeft mooi de hele dag staan te tolleren. Toen kwam Jaap. Die had een kleine jerrycan met water meegenomen

en daarmee konden we koffiezetten. Er waren wel kranen op de toiletten, maar die waren laag en deden het maar heel even. Niet handig. De spulletjes hebben we uitgesteld voor de bezoekers. Via de omroepinstallatie kondigde men aan dat de deuren opengingen voor de bezoekers. Daarna verliep de tijd best snel. Zoals gewoonlijk had het motorblok veel bekijks en ook de India-reis trok belangstelling. Een enkeling streek even neer voor een praatje en van de Dragstar-club hebben we 2 bezoekers gehad die informeerden naar de gang van zaken binnen de onze club. Ze hebben een visitekaartje meegenomen, een inschrijfformuliertje en los daarvan de boodschap dat ze als kennismaking best eens langs konden komen bij het regio café in Weesp. Benieuwd. Tegen het eind van de middag liep het een beetje leeg. Het publiek ging huiswaarts. Tegen zessen hebben we de boel een beetje opgeruimd. Jaap zou er de zaterdag ook zijn, dus die wist hoe alles werkte en waar het stond.

Tot hier het beursverslag tot nu toe. Als ik dit schrijf is het zaterdag en morgen ga ik weer aan de bak. Om halftien de deur uit om de trein van 10 uur te halen. Dan weer heel langzaam overstappen in Den Bosch (23 minuten) en dan naar Houten. En dan hoop ik maar dat het tijdelijk droog is om lopend de beurs te bereiken, dus geen idee hoe laat ik daar aan kom.

Als ik zondag nog iets meemaak, wordt dit verhaaltje nog wat langer . . .

En ja hoor, ik maak weer wat mee. Zondag ging ik dus per spoor naar Houten. Ik had warempel mijn ov-kaart per post al

ontvangen (dat is snel) maar ik had al een ticket via internet gekocht, dus die ging ik gebruiken, want die was al betaald. De trein vanaf Rijen was op tijd.

Goh! In den Bosch overstappen, waar weer ruim de tijd voor was, en i.p.v. spoor 4b moest ik spoor 4a hebben. Waarom? Ergens een storing... OK, die had ik gevonden en ik mocht ook alvast instappen maar vertrekken, dat duurde nog even. Op weg naar Houten ging alles goed, maar daar kom je tegenwoordig het perron niet meer af. Ja, via die poortjes. Volgens instructie moest ik mijn reisbiljet met de code voor een glaasje houden. Dan zou die opengaan. Met de nadruk op zou. Want die ging niet open.

Dat was me al eens eerder overkomen in Breda, maar toen waren er medereizigers die me er doorheen hielpen. Hier niet. Wat nu? Opeens herinnerde ik me dat ik die ov-kaart toch bij me had, die hield ik tegen de poort en hup die ging open. Dat was dat. Nu nog een halfuurtje lopen door de "binnentuin" van Houten, best mooi hoor en gelukkig was het droog. Ondertussen probeerde ik te snappen wat er bij het openen van dat poortje allemaal gebeurde. Kort achter elkaar flitste er wat info over een schermpje. Ik zag het bedrag €50 voorbijkomen (dat was me uitgelegd: de eerste keer dat ik die kaart gebruikte zouden ze er €50 euro opzetten) en kort daarna stond er €20 en daarna saldo €30. Dat moet ik thuis nog maar eens checken. Nu de beurs.

Bij de ingang stond een flinke rij. Ik had gebeld naar Willy, maar dat gesprek kwam niet door. Ze bleek te wandelen over de beurs. Ik ben gewoon met de

rij naar binnen geschoven, dat werkte ook. Daar trof ik Hans en die had koffie. Lekker. Zaterdag was er jeugd aan de deur geweest die ten bate van hun sportvereniging appelflappen

verkochten. Die had ik meegenomen bij wijze van lunch en voor wie er verder zin in had. Dat was snel geregeld. Het was best druk op de beurs. Moest ook wel, want op de parkeerplaatsen buiten was geen gaatje meer te

vinden. Wendy en Nuno waren gesignaleerd, maar die zwierven ergens rond en die kwamen later pas in zicht toen ze alles hadden gezien. Ook Arie stond ineens voor de stand maar die keek de verkeerde kant op. Een schouderklopje loste dat op. Maar weer even koffie zetten dus. Zelf ben ik ook nog even rondgelopen, want iemand had ergens een elektrische motor gezien. Die vond ik uiteindelijk en dat bleek een Harley te zijn die op een volle accu wel 158km kon rijden . . . Succes jongens!

Het motorblok had weer veel bekijks, zoals altijd. Tegen vijven werd het snel rustiger. Vijf uur zou de beurs sluiten, waarna alles snel moest worden opgeruimd. Nou, de stand afbreken ging redelijk vlot. Dat moest dan allemaal in de auto's en dat was even improviseren, want dar buiten was het me een zootje! Overall stonden voertuigen met aanhangers en vrachtautootjes die allemaal geladen moesten worden. Ik had me intussen in mijn motoroutfit gehesen, de Bolt gestart en naar buiten gewrongen. Tussen alle schots en

scheef geparkeerde blikken en dozen kon ik de parkeerplaats afkomen en toen pas viel het me op dat het regende. Geen slagregen gelukkig, maar een hardnekkige miezer. Het was intussen donker en TomTom deed wat hij moest doen. Eenmaal op de A27 dacht ik lekker te kunnen opschieten en dan zou ik, volgens TomTom, om 2 minuten over zes thuis zijn. Dat werd uiteindelijk iets over half zeven want de A27 bestond op mijn traject voor 80% uit file. Hoezo 100km per uur gaan rijden voor het milieu? Dat kan al niet eens meer.

Lekker thuis, moe maar voldaan. Mijn leren broek was behoorlijk doorweekt dus die heb ik maar

even over een stoel gehangen om te drogen. De volgende dag stonden daar allemaal witte kringen op. Even gegoogeld en daar stond dat je die weg kon halen door te poetsen met een mengsel van water en azijn. Klopt! Dat werkt! Misschien dat het weer meewerkt en dan zou er zo maar nog ergens een ritje uit kunnen rollen, maar het zou ook goed kunnen dan dit het was voor dit kalenderjaar. We gaan het zien. Zolang er niet gepekeld is en er een droge dag tussen zit, dan kan het weer. Maar anders, tot volgend jaar!

Auteur: Ton Trommelen

Wintertijddrit

Op de dag dat Jeroen de wintertijddrit organiseerde hadden we net een uurtje cadeau gekregen. Het weer was, ondanks de voorspellingen, uitstekend te noemen. Er zou geen druppel regen vallen, hooguit in de avond, maar dan is iedereen weer binnen. Het was wel fris. Toen ik vertrok had ik voor de zekerheid wat dikkere handschoenen in de koffer gestopt en het was al na een paar honderd meter dat ik een plekje zocht om even te stoppen. Ik voelde de kou zo mijn vingers in trekken. Dan maar die dikke klompen aan. Dat is wel wat wennen aan de moeizame bewegingsvrijheid in die dingen, maar nood breekt wet. Voor de rest ging het wel. Vlak voor aankomst nog even langs een tankstation. Ik wilde 98 tanken maar dat hadden ze daar niet. Wel een vorm van E5 (dus 95) met een speciale toevoeging. Nou ja, dan doen we maar alsof dat 98 is. Ik wil zo vlak voor de winterstop geen 95 meer in mijn tank hebben. Als je hem daarmee wegzet voor een paar maanden kun je druppelladen wat je wilt, de carburator loopt grote kans op een verstopping.

Een paar honderd meter verder begon de kanaaldijk. Door naar nummer 4 en vanaf een afstand zag ik al dat ik niet de eerste was. Er stond al een aardige groep en na mij zou er nog eentje bijkomen. Toch nog 12 motoren met in totaal 15 personen. Niet gek toch? Eerst maar eens koffie. Er was ook weer wat lekkers bij en je kon nog veel meer koffie of zo krijgen, maar daar moet je mee oppassen, want voor je het weet rij je wippend van de aandrang naar je bestemming. Dat bleek bij aankomst ook te kloppen want een hele rij spoedde zich naar de toiletten in de manege.

Maar zover was het nog niet. Om even over elven gaf Jeroen het vertreksein. Hij verontschuldigde zich bij voorbaat voor de drempels die we zouden tegen komen. Alsof hij er wat aan kan doen. De uitvinders van drempels, wegversmallingen, bloembakken, bulten en ander ongerief waarmee de Nederlandse wegen zijn vernield doen je afvragen waar ze je wegenbelasting

aan uitgeven. Het vernielen van veerelementen, balhoofdlagers en ruggenwervels lijkt toch ook wel een beetje een nevendoel. In de middeleeuwen hadden ze kuilen en deze onzin lijkt de omgekeerde variant, maar dan duurder. Als men vindt dat we te hard rijden moeten ze de wegen maar volhangen met camera's.

Nadat we de kanaaldijk hadden uitgereden begonnen we aan de tocht. Hoe Jeroen het voor elkaar krijgt mag Joost weten, maar weer kwamen we langs plekjes waarvan velen van ons het bestaan niet kenden. Het was heel afwisselend. Sommige stukjes had ik het gevoel van herkenning, maar een bocht verder bleek dat dan weer niet te kloppen. Het zonnetje kwam erbij en ik had medelijden met de mensen die vanwege het weer niet waren komen opdagen. Wat gemist mensen, het was prima motorweer. Hier en daar moest er een rotonde worden geblokt en verder was het verkeer rustig.

Enkele stoplichten waren wel heel erg kortademig, waardoor de groep uit elkaar viel. Even wat rustiger rijden, stoppen als er gelegenheid voor is en alles komt weer goed. Vervelend dat sommige automobilisten er zo nodig tussen moeten kruipen met de gedachte 'ik heb voorrang'. Dat is overigens onjuist. Voorrang moet je krijgen en niet nemen.

De rit was ook in tijd keurig gepland. Er was 2 uur voor uitgetrokken en dat ging het ook inderdaad worden. De behoefte aan een sanitaire stop werd behoorlijk ernstig, maar ja, eenmaal in de bebouwde kom van Weesp ga je dat niet meer doen. Zoals gezegd, bij aankomst op de parkeerplaats bij de manege was ik blij dat ik de weg wist. Trap af, links af en . . . heerlijk. Zo, dat is dan ook weer achter de rug. Helm af en jas uit en op naar de plek waar ze dingen verkopen. Honger en dorst. Haast hebben ze niet in de manege, dus

gewoon wachten en dan komt het wel een keer. Verder natuurlijk heel gezellig, even na kletsen, maar oh jee, de tijd vliegt. De kleinkinderen verwachten mij. Dat is een uur rijden naar huis, motor stallen en omkleden en dan drie kwartier met de auto. Ik wist het eigenlijk al wel van tevoren, maar het is toch altijd weer een soort van losrukken. Eigenlijk zouden we zaterdag en zondag moeten inruilen voor 2 zondagen, dan werd het plannen wat makkelijker. Onzin natuurlijk. Het jaar loopt op zijn eindje. Volgende week de motorbeurs; ik ben benieuwd. En of er daarna nog gereden wordt? Hmmm.... Ik denk het eigenlijk niet. Niet dat er zo nu en dan niet een mooie dag tussen kan zitten, maar als je motor met volle tank en toevoegingen eenmaal het 'weggezet' dan ga je niet meer tuffen. Dan zou die hele wintervoorbereiding weer opnieuw moeten en die toevoegingen, dat zijn dure flesjes.

Nee, we gaan vooruitkijken naar het komend jaar. Nieuwjaarsreceptie, algemene ledenvergadering, weekendjes en ritten, ik heb er nu al zin in. Jeroen, en Marja, bedankt voor de verzorging en de rit en als ik jullie niet meer zie: tot volgend jaar!

Auteur: Ton Trommelen

Onze Rally's van 2019

De eerste rally is natuurlijk de SOS, dit jaar op de Madelief in Den Haag, na heel wat overleggen, bellen appen en regelen, was het eindelijk zo ver. En vertrokken wij donderdag 25 april bepakt en bezakt richting Den Haag. Jeroen op zijn motor en Lynn (onze dochter) en ik in de auto. Aangekomen bij de Madelief, eerst aan de koffie en daarna onze tent opgezet. We begonnen met het leeg halen van de kantine, het afwassen van de keuken gerei,

schoonmaken van de douches en toiletten het aanvegen van de ruimtes en de buitenboel. Toen de opbouw van de welkomstent

en de koffietent, niet zo heel veel werk omdat er niet z'n hele grote groep zou komen. Alex en Els verzorgde het eten, pasta met salade wat erg lekker was. Vrijdags kwam de groenteboer met de stampotten en worsten. De laatste boodschappen voor die dag werden gedaan. Toon kwam au bain-maries brengen, onmisbaar voor grotere groepen om het eten warm te houden. Langzaam kwamen de gasten binnen druppelen. En het eten deed ons goed smaken. Toen ineens de band voor de deur stond, die eigenlijk zaterdag zouden komen. Misverstandje maar geen probleem, ze hebben lekker gespeeld en wij hebben lekker gedanst. Een gezellige avond, toen bij iedereen onder zeil was, even alles opgeruimd en schoongemaakt, eerste voorbereidingen voor het ontbijt en op naar de tent om even te slapen. Zaterdag een heerlijk ontbijtje met een eitje, en klaar maken voor de rite out. Ik ging niet mee, er moest nog genoeg gebeuren. Natuurlijk de boodschappen, alles weer schoongemaakt. De slager kwam met de bbq en het vlees. Salades werden gemaakt, bier gekoeld en de keuken aan kant gemaakt. Daarna onze tent weer afgebroken en in de auto gedaan, ik moest de volgende dag weer aan het werk en zou na de bbq richting huis gaan. Daan verzorgde muziek, de bbq gestart en door de mannen netjes verzorgd. Gezellig avond, die ik dus rond 21:30 uur na iedereen gedag gezegd te hebben richting huis ging.

Internationale Duitsland

Vrijdagochtend 7 juni vertrokken wij richting Duitsland, nu samen op de motor. Na een paar uurtjes rijden zegt Jeroen tegen mij "kijk eens voor ons" ik kijk over zijn schouder en zie twee motorrijders voor ons. Ik herken eigenlijk meteen Thierry zijn helm zijn vrije tijds helm, niet te verwarren met zijn werkhelm, die gebruikt hij met woon/werkverkeer en niet voor de vrije ritten. Met zijn vieren reden we door Duitsland, even gestopt om te tanken en even wat te eten. Toen er opeens een bekende motorrijder zijn benzine kwam afrekenen, Mark Van den Bosch. Met zijn vijven zijn we doorgereden, een voorspoedige reis, af en toe een file. Jeroen verloor onderweg zijn zonnebril, waar Mark overheen reed, maar dat mocht de pret niet drukken. Even een beetje zoeken, maar toch de juiste weg omhoog gevonden en daar

was de camping. Na een warm welkom van onze Duitse motorvrienden de tenten opgezet, rondje om de tenten gelopen mensen begroet, wel heel wat minder dan 5 jaar terug, maar zeker gezellig. De warme maaltijd was weer perfect verzorgd, en het feest kon beginnen. Goede band en een gezellige zanger die een beetje Nederlands kon praten. Hij heeft een Nederlandse vriendin vandaar. Het werd laat die avond.

Zaterdag een uitgebreid ontbijt en daarna de rite out, netjes politie geregeld en daar gingen we.

Helaas ging in een bocht iemand onderuit en dat hield de laatste rijders een beetje op. Gelukkig niet ernstig wel wat schade aan de motor, maar de rest van de groep was al doorgereden zodat wij ook de politie kwijt waren. Gelukkig was er wel iemand die de route redelijk wist en die probeerde bij de voorste groep te komen, zodat wij op een gegeven moment wel heel hard reden. Uiteindelijk hebben ons kleinere groep maar

even een pauze ingelast. En daarna maar gelijk naar de plaats gereden waar er een lunchpauze was bedacht. Daar kwam de rest van de groep ook al gauw aan waarna we gezamenlijk het dorp in konden, waar de zaterdagmarkt was. De terugreis ging heel soepel nu met de blokkers (politie) reden we in een keer terug naar de camping. Daar even wat gedronken toen er werd opgeroepen voor de silly games, daar werd niet echt enthousiast op gereageerd. Toen ik samen met Els ben begonnen met boomstronk werpen. Daarna waren de motor behendigheid proeven en daar scoorde wij als Nederlanders heel goed in. We sleepte bijna alle prijzen weg, Jaap en Ronnie wel 2 prijzen. Ik ben met de kruiwagen naar de jury gegaan om de prijzen op te halen, was wel heel leuk de behendigheid. In de tussen tijd reden onze Duitse vrienden een paar motors vast in de zandbak, die met geen mogelijkheid los te krijgen waren. Het diner werd geserveerd en was weer prima verzorgd. Het weer een hele gezellige avond, met dezelfde band, die weer geweldig speelde zeker geen herhaling van de avond daarvoor. Het werd een latertje, maar erg gezellig.

Zondag eerst de tent laten opdrogen, en rustig gaan ontbijten. Op ons gemak

de boel afgebroken en op de motor geladen. Ondertussen werd er geprobeerd de motoren uit de zandbak te krijgen, wat ook lukte met een sleepkabel en een auto. Na de overgebleven mensen gedag gezegd te hebben, vertrokken wij naar Meerbush op familie bezoek. Een heel gezellig weekend wat bijna niet doorging omdat er veel gasten hadden afgezegd dat kwam ook omdat het pinksterweekend was. Maar door het de prijs iets te verhogen is het toch goed gekomen, vanuit Nederland waren wij er ook met een groep van 30 man/vrouw. Goed georganiseerd en een mooi weekend, Duitsland bedankt voor de gast vrijheid.

Nationale weekend 25 jaar

Na heel wat regel, overleggen, bellen en bestellen was het 5 september eindelijk zo ver, weer ging onze reis naar Den Haag. Auto en motor gepakt. De reis ging voorspoedig, aangekomen op de Madelief iedereen even begroet, en gelijk aan de lunch. Daarna het zelfde ritueel, klaarmaken van het gebouw, de boodschappen opbergen, de koffietent en de bar opbouwen, en niet te vergeten de welkomstassen werden gevuld. Rob en Peter waren druk aan het snijden van de paprika's, uien en 21 kilo rundvlees, later hebben Ronnie, Lynn en ik ons toegevoegd aan de keukenbrigade. Alex en Els verzorgde de warme maaltijd, die weer prima smaakte. Bijtjids werden die avond de tentjes opgezocht.

De volgende ochtend ging voor Jaap, Theo en Jeroen vroeg het wekkertje, omdat zij in Hoek van Holland onze Engelse vrienden gingen ophalen. In de tussentijd werden de dixies gebracht, werd er koffie en thee gezet en was het wachten op de terugkomst van onze Engelse motorvrienden. Blijft toch een

geweldig
gezicht
toen ze aan
kwamen
rijden, dit
jaar een
grote
groep
vanuit de
UK, wel 50
man/vrouw.
De
mannen
Peter en

Rob waren druk aan het koken, petje af hoor om voor 104 mensen goulash te maken, wat een uitdaging. De gasten druppelde binnē, tentjes werden neergezet, maar vele slapen binnen. De maaltijd was super geslaagd, de band bouwde op, afwas werd gedaan en de keuken opgeruimd. De feestavond kon

beginnen, super leuke band, veel gedanst, top avond. Toen iedereen zijn bedje had opgezocht begon het schoonmaken van de zaal, bar en de toiletten. Zaterdagochtend stond er een goed verzorgd ontbijtbuffet voor

iedereen klaar, waar goed gedacht werd aan onze Engelse gasten, worstjes, ei, bacon en niet te vergeten de witte bonen in tomaten saus. Om 10:30 uur startend de rite out, dit om niet in de knoei te komen met de silly games en de loterij. In de tussentijd kwam de bbq boer het vlees, salades, sauzen en de bbq's afleveren, een jonge jongen omdat zijn oudere collega niet naar die bickers wilde. Ook moest de jury gaan kijken wie de mooiste Yamaha Virago, Dragstar, Midnight, Wildstar en best bike overal had, ze kwamen er snel uit en waren unaniem. Helaas gooide het weer roet in het eten dus geen silly games. Wel loten verkocht onze meisjes gingen als sumoworstelaars de tenten langs en verkochte zo hun loten. In de achterste tent gingen de bbq's aan, uit het zicht zodat er eerst een voorraadje werd aangelegd. Het begon nog harder te regenen, tussen de buien door werden de schalen gevuld en goed gegeten. De band begon met opbouwen en het feest kon beginnen. Tussen door werden mensen in het zonnetje gezet en de prijzen overhandigd. De complimenten vlogen om de oren en ik denk dat iedereen zich prima vermaakt heeft. Voor de zaterdag ging het feest lang door, dat is het voordeel dat we dicht bij Hoek van Holland zitten en

de meeste de wat latere boot hadden. Zondag, de dag van afbreken opruimen en schoonmaken. Na nog met elkaar geluncht te hebben ging iedereen weer zeer tevreden richting huis. Dit was een zeer geslaagd feestje, helaas wat minder weer maar dat mocht de pret niet drukken. Iedereen een heel mooi gezond 2020. Dat er maar weer mooie tochten mogen komen.

Auteur: Marja van Dam

Belangrijk bericht ledenadministratie

Emailadressen

Van 10 leden (toch bijna 10% van het ledenbestand) hebben we geen emailadres in de administratie. Dat betekent in ieder geval dat deze leden de nieuwsbrieven, die tegenwoordig via email worden verspreid, niet ontvangen. En dan kan het ook nog voorkomen dat leden die nooit wat ontvangen het idee hebben dat we wel over hun emailadres beschikken. Nou, in dat geval zal het emailadres wel verouderd zijn vrezende wij. Krijgt u dus nooit iets per email, dan is daar een van de twee mogelijkheden van toepassing. Of we hebben het emailadres niet, of u gebruikt intussen een ander emailadres. Wilt u op de hoogte blijven van ontwikkelingen en ervaringen binnen uw club, zorg dan (emailtje sturen aan ycncl leden@gmail.com) dat uw emailadres bij ons bekend is/wordt.

Geboortedata

Behalve een emailadres is ook uw geboortedatum belangrijk (we missen er 17). Als we wel een emailadres van u hebben, maar geen geboortedatum, dan kunnen we u op de heuglijke dag van uw verjaardag ook geen felicitatie sturen. Verder is zo'n datum ook bruikbaar voor de statistieken, maar ons geautomatiseerde felicitatieprogramma is speciaal ontwikkeld om u op uw verjaardag te kunnen verrassen met een felicitatie. Ook hier geldt dus: wordt u nooit gefeliciteerd, dan ontbreekt uw geboortedatum en/of uw emailadres, want de felicitatie komt per email tot u.

Bij voorbaat dank voor uw informatie,

De ledenadministratie

Organisatiestructuur YCCNL

Bestuur

Functie

Voorzitter

Vicevoorzitter

Secretaris

Penningmeester

Naam

Hans van den Bosch

Willy Sprey

Han van Grinsven

Ronny Aafjes

email

yccnl.voorzitter@gmail.com

yccnl.vice@gmail.com

yccnl.secretaris@gmail.com

yccnl.penningmeester@gmail.com

Toegevoegd aan het bestuur als adviseur

Ledenadministrateur en regiovertegenwoordigers

Commissies

Type

Evenementen

email

yccnl.evenementen@gmail.com

Beheer specifieke club afdelingen

Onderdeel

Internationale
contacten

Ledenadministratie

Redactie publicaties

Lief & leed

Sitemaster

Facebook

Naam beheerder

Hans van den Bosch

Ton Trommelen

Han van Grinsven

Marja van Dam

Jaap Aafjes

Jaap Aafjes

email

international@yccnl.nl

yccnl leden@gmail.com

yccnl.secretaris@gmail.com

yccnl.sitemaster@gmail.com

yccnl.moderator@gmail.com

YCCNL-regio's

Regio

Road Falcons

Regio 1&2 (Gr/Fr/Dr)

Road Wolves

Regio 3 (Ov/Gld/Flevo

Road Rats

Regio 4 (NH/Utr)

Westcoast Hogs

Regio 5 (ZH/Zld)

Southern Snakes

Regio 6 (NB/Li)

Naam

vertegenwoordiger

Roelf Bos

Vacant

Jeroen van Dam

Vacant

Vacant

email

yccnl.falcons@gmail.com

yccnl.wolves@gmail.com

yccnl.rats@gmail.com

yccnl.hogs@gmail.com

yccnl.snakes@gmail.com

Nationale 2020

Wanneer: Vrijdag 11 - 13 september

Waar: Zeelandsche hof

Molenstraat 4

6566 JC Millingen aan de Rijn

Wat: Band **Left inc** op vrijdag,
ride out op zaterdag.

Gratis thee en koffie 24 uur

Goed eten en drinken alle dagen.

Hoe: Tent of binnen slaapplek

(1 kamer 3 personen en 1 kamer 5 personen

Hutje 2 personen beddengoed incl)

Hoeveel: 60 euro bij inschrijving voor 2 april,
daarna 65 euro (binnenslapen 10 euro extra)

Fijne Feestdagen!!

